

גליון הש"ס

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תד"ה ואב"א וכו'
ואור"י דהאי רובא דבראון
אינו רוב גמור. עי' פ"י
ושו"ת הריב"ש סי' שע"ב
וסדרי טהרה צנדה יח ע"א
במוס' ד"ה שליל וכו'
ודו"ק:

מוסף רש"י

והוא אסור בקרובותיה.
דשוינהו עליה חמיה
לאיסורא נהולאמו (קדושין
טז.).

מלא: נאמן לאוסרה עליו. ואע"פ שאין הדבר הזה יכול להתבצר ממהפכה ולא ידע אם היה דם אם לאו אבל זאת צרורה לו שפתח פתח דורוקטי שאין להם דם בתולים כדלקמן (דף י"א) או שנאבדה ממנו משהיה פתח פתח דמים אין לו כגון שהיה ממשפחת

אחלה על פיו לגזי נפשיה הוי מהימנן
לגשוייה עליה חתיכה דאיקסורא אצל
הרפסקידה כתובתה לא מהימנן: ואמאי.
הדנבעלה: ספק תחסינו. משנתארסה
שנתארסה וינתה: ספק באונס
(דף נא:) מוהיא לא נתפשה: באשם
דינן. שהאונס אסור צה הלכך חד
ספק הוא: פחותה מנח ג' שנים.
ועבשיו היא גדולה ופיתויה פיתוי
ואינו אונס הלכך חד ספק איכא
סתמין אונס ספק רטון ספק ספק
ספק ספק אין תחסינו ליכא שאליו
נבעלה קודם לכן היו בצוליה חורים
כדחנן במסכת נדה (דף מד:) פחות
מכאן כמותן אצבע בעין שהדמעה
יוצאת וחוררת: מאי קמ"ל פנינא.
ששארם נאמן על עצמו לאסור לו את
ההמתיר על פיו: הוא ואסור
בצרכו ופסיה. בצמה וכתה ואחותה
דאשינו אצפשיה חתיכה דאיקסורא:
והוא מותר בקרוביו. שהרי אינה
מוודה בקרובין. ובמסכת קידושין [פא].
מוקמינן לה בצאמר קידשתיא בפני
עדים והלכו להם למדינת הים:
דודאי קים ליה. שקידשה: אצל
הבבא. אימא מתוך שפגיו היה ואינו
בצדיק מיקס הוא דלא קים ליה כצבור
ששמאל פתח פתוח ואינו כן ולא
אשכחן אשכחן שמשע לן: ומי אמר רבי
אלעזר בני דאשה חזונה נאסרת

על פי צעה: קינוי. שאמר לה אל חסדתי עם פלוני: וספירה. שצאו עדים שנסתרה עמו אחר קינוי: וכמעשה שהיה. דבת שבע: וחסדנא. דהכי א"ר אלעזר מעשה שהיה מי הוה ציה קינוי: ועוד ממי אסרוה. על אוריה דלילו נאסרה על אוריה נאסרה אף על דוד (סוטה דף טז:) כסם שאסורה לבעל כך אסורה לבעול: והא לא קשיא. כלומר משום הא קושיא לא מדחייה לרבי אלעזר: הכי קאמר אין האשה נאסרת על צעה אלא על עסקי קינוי וספירה ומעשה שהיה. ממעשה שהיה שבע אנו למדין כי שלא היה שם קינוי וספירה ולא אסורה: עדס. לא. בתמייה. אפי' יש עדים שהיה שם שמא אינה נאסרת בלא קינוי והא דכתיב (דברים מד) כי מלא צה עריות דבר ועוד הא לא נתפשה אסורה: אין האשה נאסרת על צעה בבעד אחד. דיליף (סוטה דף ג:) דבר דבר ממנו: וקינוי וספירה. האם יש עדים שקינא לה יש עדים שנסתרה אחר קינוי: אפי' צעד אחד. אפי' אין צטומאה אלא עד אחד נאמן דכתיב (במדבר ה) ועד אחד ואמר זה וזה מר (סוטה ג:) כל מקום שנאמר עד הרי כאן שנים וקאמר רחמנא עד אין צה תרי אלא חד והיא לא נתפשה אסורה שרגלים לדבר קינא שרי קינא לה ונסתרה ועד אחד מעידה שהיה עמה. ומתסמא לא תקשי לך דרבי אלעזר דפתח פתוח לאסורה על. על עמא כשי עדים דמי שהיה דבר ברור הוא לו שנבעלה: מפני מה לא אסרוה. על דוד שהיה עדים הרבה ידעו:

טא

ה'אומ'ר פתח פתוח מצאתי בו'. פירש צוקערסר דטענט דמיס
לא קאמט כגון שטאנדע המפה או שהיא ממשפחת
דורקטי אין להם דמיס ור"ח מפרש דבוגרת ומוכת עץ אין להם
דמיס אזל אין פתחן פתוח ויכול לטעון טענת פתוח פתוח וקשה
לפר"ח דלמרי' פתחן פתוח נערות להמנו לו.

והאמרי' (:) וזוגרת אין לה טענת בתולים
והאמר רב זוגרת נותנים לה לילה
ראשונה ומשני אי דקא טעין טענת
דמיס ה"נ הב"ע דקטעין טענת
פתח פתוח משמע דפתחה פתוח
ויש לה דמיס וי"ל דר"ח גרים
בגירסא ראשונה עשיתה בספרים
א אי דקא טעין טענת פתח פתוח
הכי נמי הב"ע דקא טעין טענת
דמיס וי"פ והאמר רב זוגרת נותנין
לה לילה הראשונה ומדלנין כל
הלילה דס בתולים משמע דליכא
זוגרת דלית לה דס בתולים טובא
אם כן אי אפשר לשום זוגרת שלא
יהא פתחה קמוס אפילו אין לה
דמיס וא"כ י"ס לה טענת בתולים
בפתח פתוח ומשני אי דקטעין פתח
פתוח ה"נ דיש לה טענת בתולים
הב"ע דלית לה טענת בתולים בטענת
דמיס משום דליכא זוגרת דדמיה
כלין ומיהו צירושלמי משמע לא
כפר"ח דקלאמר התם ר' יונה דס
ר' קריספא זוגרת חצית פתוחה
של יין ויש ליישב דלענין דמיס קלאמר
משום דסח חצית סתומה לעולם
יש בה יין שאין דרך לסתום חצית
ריקנית אבל חצית פתוחה פעמים
יש בה יין פעמים אין בה יין כך
זוגרת פעמים אין לה דמיס פעמים
יש לה ומשום הכי אין לה טענת
דמיס כדפר"ח וכדלאמר בפרק הבא
על צימח (יבמות נט וסא) פרט

לצוגרת שכלו צמוליה: **ל** צריבא באשת ברוך. וא"ת וינאמרה
לאחזקתה שהיא כשרה לכהונה וינאמ' דלאו תחתיו זינתה וי"ל דלדבריה
אית' לן למימר דהשתא נבעלה דלוקמה אחזקת הגוף שהיתה צמולה:
וא"ת בעית אימא באשת ישראל דקביל' בה אביה קידושין פחותה
מבת ג' שנים. וא"ת אחתי איכא ספק ספיקא ספק צאונס
האם צר'אן ואח"ל צר'אן ספק כשהיא קטנה וספק קטנה אונס
האם כדאמרין צבצה על צבצתו (שם סא:) וי"ל דש' אונס חד הוא
וא"ת וינאמרה בחזקת היתר נבעלה וי"ל דלוקמה קלא אית לה כדאמרין
בצירושלמי ^ה [אונסא יש לו קולן] והשתא דליכא קלא הוי ליה רצון
רובא ומיעוט אונס ורובא וחזקה רובא עדיף וא"ת א"כ בספק
ספקספיקא נמי תיחזק דספק אונס כמאן דליתיה דמי ולא נשאר אלא
ספק ספק תחתיו ובהא לא שייך לאוקמה בחזקת היתר כדפי'
ואומר ר"י דהאי רובא דצר'אן אינו רוב גמור אלא הוי מדרבנן
והולכך צמקוס ספק ספיקא שרי וצמקוס חד ספיקא חשבי צר'אן
צר'אן לגבי אונס רובא ואשכחן ר' האי גוונא גבי מיעוט שנאמ'ר
צבצה העיסה (קדושין דף פ.) דלא הוי רובא אלא מדרבנן ולהכי
קאמר ר' יוחנן המס דליין שורפין עליו את התרומה וא"ת אחתי
נצאשת כהן ובקיבל' אציה קדושין פחותה מצת שלש לישראל איכא
ספקספק ספיקא דספק מוכת עץ ספק דרוסת איש ^ה [נאשת כהן אית' לן
למימר אח"ל דאיה מוכת עץ מ"מ ספק תחתיו ספק אין תחתיו
ישראל אשת אח"ל דאיה מוכת עץ ספק צאונס ספק צר'אן ואין
קומא שאין ע"ע טענת תחתיו מפני שנחצתה על גבי קרקע ופריך
קמור אתי שפיר וי"ל דאם איתא דמוכת עץ הויא טוענת דליין
אסור ר' אבאורי הכי והאמר ר"א ב'י' תימה השתא דבעי למימר
מנר לנשה קידשתין אסור בקרובותיה וי"ל דסבירא ליה למקשן דליין
איה שם עדים לא היתה נאסרת עליו והלכך ממתני' לא קשיא ליה
דקושי' אכל אחא דאמר ר' אלעזר דנאמן בלא עדים לומר דמנא
י דלא אחא למעוטי על פי עצמו כדעדים דמי כיון דקיס ליה:
וזה ואין נראה דנהי דידוע לרבים הוה שהציאה לציטו מ"מ לא ראו
נאש' וא"ת דפתח פתוח כשני עדים דמי אמאי לא אסורה לדוד
וככה ואם היתה אסורה לו לא היה אותו דריק לוקחה לו לנשה:

כל

כל

[illegible]

תוספות רי"ד

אמר ר"א האומר
פחות פחות מצאתי אין נאמן
לאסתר עליו. פי' שאם
טען טענות דמים לומר
בעליל הוא מצאתי דמים
בטען שהיה כגורל או
שהיה ממשפחת דורקט
נשתיק לאסתר עליו. פי'
המורה ואצ"פ שאם הדבר
הוא יכול להתברר ונשתיק
על פניו לגבי נפשיה
הוא חייב לומר לשריה עליה
החתימה דאיסורא אבל
התפסיד כתובח לא מהימן.
ורמאי ספק ספקיה הוא
ספק תנינה וינתה וספק
הוא ינתה תחתיו ואפ"ל
תחתיו וינתה ספק באונס
ספק ברצון. ל"צ באשת
בחן פ"י דאפילו באונס
אסורה לו הלכן חד
הוא ואובע"י אשתו [בא]
ישראל ואב"ד קדבל [בא]
אבא קדושין פחות מכת
ז' שנים פ"י שאין לומר
קודם שאישרה וינתה
נשרה בחוליה חוזרים וספק
ספק אלא חד ספק
ומספקיה אלא לא נאסרה לו:
מאי קמ"ל תנינא פ"י
שארם נאמן על עצמו
לאסור לו את המורה עליו.
האומר לאשה קדושתי
הוא אומר לא קדושתי
הוא אסור בקרבויה
פ"י במאה ובתה ואחותה
ושווינו נאפשה חתימה
דאיסורא והיא מותרת
בקרובין פ"י שהיא אינ'
מדה בקדושיה רבמס'
קדושין מוקי לה באומר
לה קדושתי בפני דמים.
והכלה נלה למריתיה
מחו דמיסא התם והם
רודאי פ"י ליה פ"י
קדושקא אבל אלא מסיק
הוא דלא קני ויש פ"י
מפני שהוא פני ירה לומר
בחוצפא בכל זול"י פ"י
פחות היה ואינו קני א"כ
פ"י להחסיק קמ"ל וכ"ש א"כ
טען בעליל הוא מצאתי
ספק בעצב עליו ספק
ורמאי ממשפחת דורקט
שהוא נאמן לאסתר עליו
הוא טענא דמיא יתר
מפחת פחות: דמיא יתר
לאסתר הכי פ"י דאשה
זונה נאסרת ע"פ עצמו
נאסרת על בעלה אלא
ולטעמן קיני וסתרתי
דמים א"כ פ"י איש טענא
שניתנה שמא אינא נאסרת
בלא קדושה והיכא פ"י מצא
בה ערות רבה. אלא הכי
קאמר את האשה נאסרת
על בעלה בעד א' אלא
פ"י דמים. וקיני וסתרתי
אפילו כה"פ. ופחת פחות

מצאתי כב' עדים דמי. פ' אע"פ שעד אחד נאמן באיסורי'. היכא דאמר ליה ע"א אשתך וזיתא אינו נאמן שאין דבר בערורה פחות משנים ואם קינא ונסתרה ובא ע"א ואמר נטמאת נאמן וקורעת כתובתה ויוצאה ואם רוצה לשותף אין משקין אותה. גם אם אמר פתח פתוח מצאתי נאמן על עצמו כשני עדים ושוי אנפשיה חתיכה דאיסורא: